

Tobias. Kap. XIV.

4. A ostarel životu jeho v radosti byl, a s dobrým prospěchem bočas, hmožti Boží qissel v pofoři.
5. Ale při dobrině smrti svého zavolal k sebe Tobiaša syna svého a sedem mladých synů gebu světlu svých, a povíděl jim:
6. Blíží se gest zatýkání Města Nejvyššího: nebo nepočívbi slovo Boží:
př. Jona. & Tob. a e bratre nafy, který su rozebraný z zemi Izraelské, namrátá sa do ní.
7. Ale mlečka zem gebu spustatena naplní sa, a dům Boží, který se nij
F. Jebr. čestný
G. Jebr. comura
H. i coss.
I. genit. gentes
ad xii. Quel-
conventus.
8. A pobání zanechajil své modly, a pridou do Jeruzaléma, a bydlet budú v nem.
9. a radovat se budú v nem mlečci krále žemství, když se slavnost bude
du královni Izraelskému.
- III. 10. Protož uslyšte, synové moji otců wasiho: Služte Pánu v písce
de, a na to se myptávajte, žebyste čimli ty moci, které je gemu libá;
11. A synom wasiim přiláťte, aby spravovali čimli, a almužné daly,
vali, aby pamatali na f. Bohu, a chvalili ho za každého času a prav-
de, a scelcť fylí svých.
12. Než protož synové uposlechnete mna, a nezostanávte tuto: ale
v četném foliu. Dny pochování Matky wasi pni mne v gemitém hrobu, co
toto času strávte se na cestu, abyste od této myslí:
13. nebo vidi, že neprávoji Města toho konec mu přibýta.
- IV. 14. Protož slaloapo smrti Matki své, Tobias myslí vni z Nejvyššího
z Mánželů svých a z synům, a s synama synů svých, a namrátí sa
k svým bratom.
15. A nassel qich záduvých v starosti, dobré: a měl na nich pečlivost
a on sam zájem oči gejub: a mlečko dědictví domu Ráquela vše on za-
ugal: a vidiel páté profoleni, synů svých svých.
16. A když doplnil servet, a demadcsát klobouk v bogáčinosti Pána,
v radosti ho pochovali.
17. Ale mlečko protelstvo gebu, a mleček rod gebu v dobrém živo-
tě a v svatém životu požádal, řek, že mzdány bytnali, gato q. Bohu
tak také v lidom, a mlečkym, který bydeli na zemi.

Knížka Judyjská.

Kapitola I.

- I. Je Nabu-kodonojor když premobil Afraxada krála Medesku: II. Je
když král mlečkym královstvím vložen, poslal k nim poslu; který
když bez počestnosti oděslal, požádaván král prisadal, že se stoto
pomstít bude. 7.

6. evera et Natura. confirmat poēmio in tonam.

Kníži Vídys Kap. I. II.

I. Olifaxad¹ protoj, král Městy, byl podmanil mnohé klanové pod své B. is videt e. de
panství a on vystavil Město velmi moche. Ptere Alpharans menoval, de jores qui str.
2. Lamenium strverbráňatib, a kresanib, udelal zdi, gebo snyd² bau suulsterat
na sedemdesát Loftum, a myssá na třicet Loftum, ale meze geto pos³ in imperio Modo.
tanil myssá na sto Loftum. C. et lati cubitos
3. A gedenatajda frana ižeb než strverbráňatib, na dwacet a dva tres: longis ro
et slapaj nos bývala, i postavil bráni gebo podle mysofotí něž:
4. Da byl sa chvalil, gato moch v mocnosti mogifa sveto, i gati
v chvale rozjin svob. D. sic hñ sicut
5. Rotu teboj swanástebo království gebo, Nabuchodonozor král
Assyrii, který byl královal v Městě Kyjynre melikem, bogoval proti
Jaffaxadovi, i premohel ho.
6. na poli melikem, které sa menuje Rága, ofolu potola Qufraton
a Tygrin, i Dadason na poli Aryoch Kruila Alyforstebo
II. 7. Tedy pomyslel get království Nabuchodonozorom a frdu gebo
pozdívěně get, i posal k mšectym, který byli bydleni v Čiliu, a v da
mástu i v Libanu.
8. i k národom, které sa v Karmelu, a v Cedaru, i k obývatelom
Ialilejskym na poli melikem Ajdrelon,
9. i k mšectym, který byvali v Samarij, a za potokem Jordán,
kym az do Jeruzalema i do mšecteg zemi Jesse. až dokud sa nedog,
de k meziám Nurjinskym.
10. k mšectym týmito posal poslu Nabuchodonozor král Assyr,
III. 11. kteři mšecij, gednú myslí odpovivali, a oděslali gus prázničib, i
bez poctnosti očerib.
12. Tedy když sa rozjímal král Nabuchodonozor naproti mšecteg S. i. c. ulicatu
téz zemi, prisahal kříž stoliu, a království své, že se pomstít bude. Ena
mšectyma fraginama týma. * M. 5348.

Kapitola II.

I. Ze Nabuchodonozor posal Dolofénesa aby mšecty království pobudil, z mocni
mogiskem i. II. že byl on množe myssá dobyl, na mšectib strak přissel. n.
I. Rotu * swanástebo, za krála Nabuchodonozora, na druhý, a dwac
v den Měsýca prvního, říkal sa slovo v domě Nabuchodonozora kdy H. seu ulicatu.
la Assyrii, že se pomstít bude. si defendere Ju.
2. I zavolal mšecty starších, i mšecty Hágtmanu, a bogovníku
fríjich, a měl s nima tagnu rádu své: mž Rom. 12.219
3. I povedel myslímu své, že na tem gest, aby mšectu zem počíma, I. i arcannum.
mil pod své panství.
4. Peterá rec, když se byla libila mšectym, zavolal král Nabuch
donozor Doloféna Hágtmana rogifa svého,
5. I povedel mu: Vyjed naproti mšectemu království západ
sluneta, a obvyklastne proti tým, který zavonibl rozfaz můg.
6. Neodpusti oto tne žadnemu království, a když Město peníré
podmaní mne.
7. Tedy Dolofénes zavolal Hágtmanu a predných fanu kdu Assyr
stebo: a spotkal mužů do wogni svých, gato gemi přifazal král, ří
a dwacet kříž pěsaků bogovníků, a fonytum strelíků dwanáct tisícum.
8. I rozhazal napred když mšectemu rogifu svému z množným nepo
čítaných většinou, spolu s týma, který by když došťaut možu rogifu,

Národy - Kap. II. § III.

wolun tali stada, v ověc stada, který nebyvalo počtu.

9. Obila zeměceteg zemi dýrského fóz on mimo pogede přidotorov užil.

10. Ale střbra a žlata z domu králového mjal jebí vělmý mnoho.

11. A potom sa on sám, v následu mogito z rozama, a římskama, i z

strelci, kteri přišli oblyčag zemi, gato bylyli.

12. A fóz byl přesel prez meze Asyrijských, přesel k velkym horám

šíne, kteri su na levé straně Gylcij, i vjel do následujich římskylun

gejub, a obdržal fajdú pernost.

13. Ale mylamal a Město vělmý chycené Meloti, a obléhal vše

fých synů Larissij, i synu Vymachonij, kteri byvali naprotiná římská

a na straně Toledočeg zemi Cellon.

14. A přesel prez Quiraten, i přesel do Mezopotamij: a potazil vše,

ty Města vysoké, kteri tam byvali od potoka Mámbe, až dočud sa nepře

netr, ne ut

Fulio augu
rat ex
Terin.

15. I zaugal meze gejub, od Gylcij až k mezám Jaffet, které su k po-

leóniu. I odvědel následujich synů Madyánských, a pobral všeckto ho spodar,

Ami gejub, i tých, kteri se genu protivili pozabigal následujich mečem.

16. A potom zespel na pola Damaska za čas žatvi, a podpálil vše-

fo žatvi, aneb zboží, i všecky říomy a všecky vyselati dal:

17. I připadel stach gobo na následujich, kteri bydli na zemi.

Kapitola III.

I. Je Holofernovi dobrovolně se poddanali římskáta Měst a krájin, kterich sebe bral -
za pomocnku. I. Je gejub však Města, a bohu potazil, žež je sam Habubo
Holofernovi za boha mýval. II.

I. Tedy poslati poslu římy, ze všeckých Měst, a krájin, krále, i římskáta
dýrského, Mezopotamiske, a Óbal dýrský, i libitský, a Gylciský, který
fóz přišli k Holofernovi, přivedeli:

Z nich přestaneši tvůj proti nám: Nebo lepší gest abofme za ji
vá řízli Habubodonožorom králu velikému, a podany byvali tebe,
nejbližšme nás zemřatcij, i potrazenjmi násym před řízbi násleg trpeli.

3. Kázde Město násse, i kázde vlaďcarství, všecky boni i mrtvi, i pola
i říada volum, i gorce říada, i fóz, i říonum říada, i věblúdum, i vše-

E. i protestac
tua.

4. naši všecky říci násse pod moču tvoji su:

T. i. impvio:

5. My, i synové násy, sloučenci tvůjí sme.

6. Prived k nam posognij řén, a posivag i řízbi násleg, gato se
tebe lítit bude

7. Tedy vjel z hor římskama i rádoti veliké, a obdržal kázde

Město, i kázdeho obyvatela zeměho.

8. Ale zeměceteg Měst mjal sebe za pomocnku muzů římských, a my
braných se vogni.

9. A tal velity říach připadet na tó říagim, je zeměceteg Měst -
domácí římskáta, a poctivý říoli i lidem byli vybázali naprotiná říoma,

10. fóz bo i říencama, a říampassama přijmali, fóz říoniali

i říubnami, a říissálama.

11. Aniž fóz vnu říenamali, ufrumost gobo řídeca ulo,
řiti nemohli.

12. Aleb, i Města gejub a potazil, i háje gejub modlárství výsekal.

A. i. expugna
vit.

B. i. famosul

C. he kent si

ur interpreti

ntr, ne ut

Fulio augu
rat ex

Terin.

D. aliž Levia

E. i. protestac
tua.

F. i. impvio:

G. i. exercitu
z fortitudine

A. munitione

v. Terin.

Národy - kap. III. a IV.

13. Nebo byl přizýván kemu králu Nabuchodonosoru, aby může byl být
zemi vypleněn, totiž, aby on žád pořídil žádost za boga od jeho
národu, které by sa mohli z moci Jezoferna podmanit.

14. Dle těží, přesel prez Syriu Dobalovu, a prez vlastního Apameu,

z prezenčtu Mezopotamia, přesel k řece Euphrat do zemí Gabala.

15. a dodal Města gejub, z zaměstal se tam za trýc dní, v kterých dnech
rozložil aby se zbraně dilo mísceho rogissu moci své.

Kapitola IV.

I. Je synovec Jirahelský náramně se sňatkem Jezoferna. II. Je z napomínáním
služby Aliachyma spustem a z mlodistvu jeho poslili a f. Boža na pomoc roo

I. Těží těží této ríci sňatku synovec Jirahelský, který byl vydělen v
zemí Judie, báli se velmi od trýci gejub.

2. Obři a tráseni popadli svým gejub, žeby to nečinil Jeruzalém,
mu, a kostelu fáne, co byl čím ginstym Městem, a kostelom gejub

3. V poslali do misceleg Damasku žofolu až k Jerichu, a obléhlí m,
síce v městě hor.

4. V září obmurovali sediny své, a obléhlí zbraně dilo mísceho v připrav-
né rokli.

5. Ktěž také Aliachym písal k misceleg, který byvali naproti m
obelon, které gest naproti městěmu polu medle Dótsayn, a k misce-
ly, prez kterých cesta mobla byti na prejiti,

6. aby obdržali vystupki hory, prez které cesta mobla byti mezi horami
zakém, a tam aby si zazili, kde užta cesta mobla byti mezi horami

7. V účinili synovec Jirahelský podle toho, co gím byl uložil ktež
řániček Aliachym.

8. A volal misceci lid k fánu z velikého mručnosti, a ponížovali dusse
síce v pustech, a modlitbách, obo, v žení gejub.

9. A do zářených mirec se obléhali, a dítki polehali před fortifikacemi
mirec, a vltar fáne přišli zářenýma řebercami.

10. a volali k fánu Bohu Jirahelskému gromomylne, žeby sa nedá-
vali na lúpež, dítki gejub, a manželki gejub na rozdíl, a Města gejub

na řazeni, a dom. kostel gejub a žeby nedývali na poříčích tobani.

II. 11. Těží Aliachym ktež fáne velity, oběsel misceci lid Jirahelský
a mluvil k nim:

12. těží ponevel: To vědete, že fán myslíši, možbi vásle, budetely
ztrávarat ztrávarágejci na pustech, a na modlitbách před oblyčejem

13. Samotlivy bude na Slovanská služebnictva fáne, který Almalefa,
těží dískal v řele své, a moci své, a v svém rokli, a v svých panv
zde, a v svých vojoch, a v řemloch svých, že ne z měsem bogoval, ale

s prosbami svatýma modlje se porazil.

14. tak budou misceci nepřete lidu Jirahelského: budetely ztrávarat
v tomto řeštu! který ste zatáli.

15. Těží na toto napomínání gebo těží se modlili k fánu, zůstáva-
li před oblyčejem gebo,

16. tak že v těží, který oběti zapálne byli obětovali fánu Bohu, těží se
obětli do zářených mirec byli obětovali oběti fánu, a mimo malí popel na

Slavach řešeb.

17. V celebo řešeb řešeb se byli modlili k Bohu, aby namíti-
mil lid svého Jirahelský.

B. i.e. montosa
et clivosa

C. Israelite i.e.
Judei: est nōmē
nomen generale
ut hebrei alibi: non
peculiarē tribus
quā sam a salvia
haras fuerant
 deportati, ac tñ
ut multi ad me
superercent ex Ia
obiens. (caroli
ca clavis est.)

D. Grauius sic ad
dit scimus emm
ascendentes e cap
tivitatem & super
totum populus. On
gregatus fuerat
et in Iudea, va
tag, & altare, &
domini ipsius a pro
fanatoe fuerant
sanctificata.

Notet auctor: hoc
n de Babyloniam
deportatioe ac Ju
daon ex ea recta
intelligenda est.

Nam n dicit po
pulus congregatus
e Babyl. sed et
Iudea. deinceps
ad eis domum ips
i.e. a prophet
i.e. iaphet et alta
ri sanctificata
dui de iaphetis
ka Manassei m
telligentia. Scimus
diuersi regalia
tio n. solo tan
cripta h. de
Tero tpo loqui
voluit.

E. Sauro. sumus
fánu gracie
Iacobum v. c. 15.

F. I. e. a.

G. i ipsi induit
alios & linere
conspicit ut et in
grauo

H. Exod. n. 12

I. I. orationem
se regumor.

Dújits. Kap. V.

Slápitola V.

A. něc in bre
i. Gen. 11. 31. už
autem. Ali quare
Ritici libet Cor
functio versus
legatus interne
bi se quonia
noluerunt --
diferentes depe
rentes ceremonias
et. Sunt plan
et. An aliq.
in oratione fit
pomis. Iul. 7. 1
aut. Ioseph. I. Jo
sue 24. I agn
composit. et
oib. Actiones re
bus Autem
Canaan tribu
ere mihi nos coel
git

B. Gen. 12. 1.

C. graui & syrus
in Canaan pro
svadet historie
series.

D. Gen. 46. 6.

E. deputatio me
co & syro illa
vba gradus
Amos qui in
de admitti pos
tunt ut obis.
illii ac terra
Canaan agor
in Egypt. re
ferat. Confer
in Gen. 15. 12
et 11. 40. &c oib
In annotata

F. Exod. 12. 22.

G. Exod. 14. 29.

I. Ježíš se opíoral Holofernes Bagmanum Moabites, a Ammonitish o potolení
loukyněho, I. rozprával Achor Bagman Ammonitish dřívější o lidu
Izraelském, když byl napomenut, žeby proti nim nezmogla nebojovat. s.
III. Ježíš je rozhněval Bagmanem Holfernem, proti Achorovi. z.

I. Poznameno gest Holfernem Bagmanu wogista Assyristého, žeby se fy
mone Izraelský chystali na zastavení, a žeby cestu horné zapamáli,
2. a z nichého překvapení rozpalil se říčem vodním a zavolal pred
seba mlečky hlyzata Moabite, v Bagmanu Ammonitish,
3. a povedel jim: Povídte mi, když gest tento lid, který horné místu
obléhá: aneb stře, a gata a gata mleče su Města gejub: gata gest ta
ké syla gejub, aneb gata množství gejub, nebo který gest kral wogista
gejub:
4. a přeto tato naděsce, který bydlá na mýchodu sluně, tito nás
zapojují a nemyslí naprotivná nám, žeby nás přigali s pohodem?
II. 5. Tedy Achor Bagman mleček týmum Ammonitish když odpověděl
mluvil: Yesly, ratičky hlyzati fane muž, povídmy prázdnou pred oblyčagem,
z ním o tomto lidu, který na horních místech bydlí, a nemysle slovo falesné
zustupují.

6. Lid, tento z rodiny Kaledgisté gest.
7. Tentu pondápnou v Mezopotamii a bydlel, neb nechali nasledovat
bohu Ocelu syrych, který byvali v zemi Kaledgisté:
8. proto když opustili poštou Ocelu syrych, které v množství bohů
byvali, jedného Boha Nebeského cíli, když jim i přiznal aby odtud
mířili a bydleli v Karan. A když byl začínat blád mlečků zem, a
zepředu do Egypta, a tamé za styky so řekou tak sa rozmnogili že sa spo
čítati nemohlo když wogisto.

10. A když když občazoval král Egyptský, když když počinamil, aby
starvali Města své z blata, a se vytul, volali k němu, a pota
zyl když celu zem Egyptské mlečkům nazázením.

11. A když když byli vymali od seba Egyptský, a bylo prestalo o výb
nafazeni, a vše když bylo cíli ulapiti, a když služebé provolali,

12. ony když utkalí s Bohem Nebeským otvoril more, takže voda na oběh
gily přes dno, morta přesli.

13. Na kterém místě, když nespoutané wogisto Egyptský bylo když
zemile, tak voda mra prkryté gest, že ani geden nepozostal, který byl
tel potomkem oznamil.

14. Ale když výpli z moře červeného, zaúgalí půstatini bohyně
za kterých někdy cílové byloleti nemohel, aniž syn člověka neodpočinjal.

15. Tam sa jim studnit horstvě osladili k napojetu, a za styky řekou
potravou z Heba vztahli.

16. Kamkoliv větši bez fusí, a bez šípku, a bez páncí, a meče,
Boh wogist bogoval za nich, a premysel.

17. Nebylo když se posmíval lidu tomuto, fromé, když odstoupil od
z mlečků fána Boha svého.

18. Ale když koliv někdo toho Boha svého, cíli druhého, sany su na
lápej, a na meč, a pojmej.

Výdysť. Kap. V. y VI

19. Ale když byli želali, že odstúpili od služby Boha svého, dal jim
Bůh Nebeský ruku aby se bránili.
20. Napadly týrana, Stanisláfa, a Lebuského, a Tereziánského,
y Hetberského, y Jenínského, y Amoranského y mnohých v Jezebon
mocných, porazily, y zemí jejich, a Hláska, jejich omy, opakovali.
21. y dříz došlo nebezpečí před obvykagem Boha svého, dobré noci snima
byvali: nebo Bůh jejich nemám neprávo.

22. Neb y před týmato Rok, když byli odstúpili od cesty, kterou jim
dal Bůh, aby žodili po svém vykoreniyu s bitvama od mnoha
Národní, y mnoh množství svých odevěceny sú za nějich do zemí cizích.
23. Ale oněkdy když sa namatili k dniu Bohu svému s rozbehu, s
čercho sa byli povzběhali spolu s jespeli, a myslí na mšeky této zorné
nisti, y zaše rádagu s Jeruzalem, kde ju svátnice svatyc.

24. Protož náš tanec mug, myptává gę, gesty gest nezáta neprámo
před obvykagem Boha jejich: mygdime k nim neb sagiste odevěda quis =
do své tan Bůh jejich tebe a podmaneny, budí pod oči moči svéh.

25. Ale gesty nemá břichu lid tento před Bohom svým, nebudeme
moci bránit se, qjm: nebo Bůh jejich bráníti quis buce: a budeme k
poslušbu mšeketq zemí.

III. 26. Y stalo sa, když byl prestal Achbor mluviti slova tyto, rozhně
vali sa mšeky predný taní Holoférňský, a mysleli aby ho zabili, když po
moci gestem k druhemu:

27. Kdo gest tento, který by pomohl že synové Izrahélští možu se
protiviti Siráku Habuchodonezorovi, y močistam gębo, lidé bez zbroje
a bez ruky, y bez fúnstu šermunki.

28. Protož aby poznal Achbor, že náš flamá, mygdime na zorné mšeky
a když polapany budí mocný jejich, tedy on si jíma mečem přebodní bude:

29. aby ncoel mšekel národ, že Habuchodonezor bůh zemí gest, a
mimo něho ginsébo není.

Kapitola VI.

I. Že, když sa rozhněval Holoférnes roztácel Achbor do Betulij měst, aby hledal
byl když qui premozj. II. Že když odebrali Praťarc světelný, k tomu
to privázali, ale synové Izrahélští, když poznali příponu, odvazánebo po-
tezovali q. III. Že Božia pojizeče proslí: 14.

I. Ale stalo sa když byli prestali mluviti, rozhněvaný náramně
Holoférnes, povíděl, k Achborovi:

2. Poničavž jí nám protoloval, když sy povíděl: že národ Izrahél
sí sa chraniuje od Boha svého, abyž tebe utáhal, že není Božia člo-
mě Habuchodonezor.

3. když quis pozabijáme mšeky, gafó gedného člověka, tedy
y to z mečem Ášyrských zabýnesi s myma, y mšekel lid Izrahélštý spolu
s když zabýne.

4. y poznat, že Habuchodonezor gest fan mšeketq zemí: y tedy
když nuc močista mečem přez boji tvé, a když přebodnutý spad-
neš mezi proranený malodu Izrahélštěho, y mšek neoddcítneš, když
sa pozabladíš s myma.

5. Ale gesty protectori tvé za měně máš, než neupádá obli-
čag tvůr, a blečost, která tvůr obvýala, než oděče od teba, gesty
se dem niváš, že tito slova mě myslit nemozess.

C. Ale aby ncoel, že spolu s myma tyto náš sluhují, bě od této

A. puta Philista
is Syria, Egypto
et de qbz in le
leg.

B. puta à Salma-
nac imo e ad
Assyrii qui Ma-
raclapatio ad
adduxerunt.
Certe à captio-
ne à Habuchod-
onate loqueth;
potius qz qm
plurim corde
sicut, Grecus
vō ne adit: &
et templi coro
in folio seu pro
fano factu est.
Id enim de pre-
fano et in le-
brum Duri
ce putet. E.
Notis sup. C. 4.
v. 2.

C. en blasphem-
uimus poenam.
vide C. 15. v. 10.

D. funul seu os
ad und.

Dúžitý Kap. VI. v. VII.

zodvini prítomnosti sa lidu gejub, aby s, ktorí ony zašújené meča měho
trestáni, nezmú, ty spolu s ním pomsthru nhal.

A. uortat Galii
lae cuius tu
hepc mentis
alibi nusqum.
Hanc Doctoru
volunt et det.
in Trib. Rabia. II
Iesus. C. 19. 11. za nufi y za nobi, a tak povazaného spravazama' nechali ho, y namer
ac ad ead fucuadili sa s tānu svēmu.
familiu et trib.
simeone mis
raste, cu
amo & addolat
na que sub
nolent: ad
referunt dicit
de simeone gen.
49. 7. dispego
cos in Hrael

7. Tedy Holofernei prífazal, aby ulapili Albjora, a dôviedli do Betulij²
y aby ho odviedali do ruk synum Israhel'skych.

8. A koz zo ulapili služebnici Holofernovi gissli po polach: ale koz
se byli príblizovali k horám, myslili proti nim geto prafare.
9. Ale ony koz vystupili s cestu na horu doni priprázali Albjora k stromu
Jorus. C. 19. 11. za nufi y za nobi, a tak povazaného spravazama' nechali ho, y namer
zanechalí.

10. Ale synove Israhel'skych koz vystli z Bethulj, prigli k nemu: Sterebo
Simeonového, a Kármu, stery také Jóthomiel sa menoval.
11. Za tych dňov bývali tam Prijáta, Ozjáss syn Michál s popolením

Simeonového, a Kármu, stery také Jóthomiel sa menoval.
12. Protoz w prostrediu Šárskych, a pred obyčajom misakych, Albjor po
vedel myslky noci, store on byl mlávili koz se zo opitorial dolofenici: y
galo Holofernesum lid byl ho chcel pre toto slovo zabiti,

13. y galos on sám Holofernes, koz sa rozhovoril, rozhazal, aby ho lidu
Israhel'skemu pre túto pričinu do ruk odviedali: že koz premože synu Is
rahel'skych, tedy, y toho Albjora aby rozhazal zahynuti zevšedigajym tresta
nim pre to, že byl powiedel: Bůh nlebky obranci gest gest.
14. Ad koz Albjor myslky tito noci byl myložil, myslci lid na tvár
popadal, koz se pláiali t. Bobu, y z obecnym kroplenim a placem gčónomy
slnč možbi five t. Bobu vylevali.

15. koz poniali: pane Bože Albjes, y zemir, polední na pycbu gejub,
a rozhodni se na nassu potoru: y na tmav tých fratres pojorug
C. miserere scopi a. ufa, že neopústias tych, stery w teba Suffagiu: a ponrujess tych, ste
tular populu t. t. w seba samých Suffagi, a w svého syku se címalá.

16. Protoz koz rotonali plac, a lid prez celu den koz doplnil mod
litbu, poteslyli Albjora.

17. koz, ponvedeli: Bůh skúm nashich, sterbo moc sy ty rozhlasoval
on tebe da tutto oplatu s, že ty rávneg gejub uridiss zahynuti.

18. Ale koz t. Bůh nás späť do slobovu služebníkom svým, kuch gest
y s tebú Bůh w prostred nás: aby, galos se tebe hbit bude, tak zemyslci
ma třináct možel s nama.

19. Tedy Ozjáss, koz se ráða rotonala, prigal ho do domu své,
ho, a učel ihu mieru velikú.

20. A koz zwolal myslci tych Šárskych, koz pust mypliali gedli spolu.

21. Ale potom ponosan gest myslci lid, a prez celu noc se modlili w
H. i. locu orati zbranáždeniu, koz profily ponos od Boba Israhel'skoho.

Kapitola VII.

I. Je Holofernes Bethuliu obblel, j. II. Je koz odhal tridi rodné, rozhazal myslci
stadi opakovat: 6. III. Je Městane koz se zjistili trápili. Město pôddati chceli,
11. IV. Je Ozjáss dňa lidu poračil aby ja pét dní počefali. 22.

I. Ale na druhý den Holofernes prífazal mygtam svým, aby myglí pro
ty z. A bylo pěsátkum bogomilijc so, a Dvacet tisícium, a konjikum, dva a
Dvacet tisícium, mimo pripran tych mužum, stery byli so vezenia upadli, a byli

A. grau ante
Leptuginta.

Judith, Cap. VII.

odvedení s fragm. i z Měst germánského mládeženská.

3. Mscou spolu se chystal do bitví proti synom Vraběstym, a gisli po fragmu Son az f. rrebu, který sledí na Józéfa, od mřsta, které sa menuje B. i. Latus. Delma az f. Kélmoru, který gest proti Azorelon.

4. Ale synové Vraběstij, jak měli množství gejub popadali na zem fóz bázali popel na hřbitov své, geonomyslne modlily se, žeby Bůh Vr. raběstij ukázal milosrdenství své nad lidem svým.

5. A když na seba vzlali svu zbroju bohémou, posedali po mřstach, které na užku cestu napřanugú mezi horné mřsta, a opatrnali gisub přes celý den i noc.

II. 6. Ale Holofernes, fóz otočil Města chodil, nassel, že Študia, která byla teplá so gejub trub z trani polečnec wci z Města by se napřavová mala; y rozkázal aby trubi gejub porubali.

7. Byvali však nedaleko so zdi Študie, kterých sa byli mřdali po frádenné tabuňti vodu na obvlážení rádnic, nežly na pití.

8. Ale synové Ammonoví a Moaboví přistupili k Holoférnovi fóz povídeli: synové Vraběstij nediffagú w kopij, ani w šípce, ale Son gisub obranugú a upemnugú gisub, mřsti w zimbu postavené.

9. Protož abož bez bitví mohel gisub premoci, polož strážnýtu k řiu nám, žeby netáblí vodu s ných, a bez meče pozabíjali gisub, nebo zasítky zavonovaný pooddagú Město, fire, o kterém se domnívají, je na horách postavené premoci ja nemore.

10. I byli se slova tito Holoférnovi, y služebníkem gicho, a sporával otočila k geonegřejcům Študni sto mužů.

III. 11. A fóz byla tato stráž za dva až eni týdny, prestali Študie, a zbranění voda mřstím obyvatelom w Bettrulij, tak že nebývalo w Měste vodi odtužby sa najít mohli, aniž za jeden den, neb na mříru sa vamala voda lidom k fazoodenne.

12. Teprv fóz se zepří mřejí muže, y ženy, mladenci, y děti, všichcij gedením slovem spolu.

13. povídeli: Nech řidi. e. P. Bůh mezi nama, a mezi tebú, neb zlé C. Ex. 5. 21.

wci učinil, sij nám, fóz sy nechtěl mluvit pořečne z Assyrskýma

a pre to oddal nás Bůh do ruk gejub.

14. I proto nem řecky, spomocel, poněrāž padánie pred očima -

gejub pre žízení, a zahynutí velice.

15. I náš zvoláte spolu všecky, který su w Městě, aby jsme dobro,

mále řeba podočali všecky lidu Holoférnesovému.

16. Nebo lepsi gest, aby jsme vězni za zivá chválili fanaboba nejsi F. i. homini

jsme zemřeli, a k posměchu byvali fazodemu člověku. Řecky jsme mřek

li manželski naše, y děti naše zemřitati pred očima našíma.

17. Řeckodružeme ja dneš pred řeckem, a zemú, y pred P. Bobem

otuln našich, který sa pomstí nad nama podle řeckum našich, y,

byste gisub odemzali Město do ruk mřsta Holoférnesového, y jesty by-

wal konec naši frátki pred mečem, který gestě slibují býma pre su,

chetu zjšij.

18. A fóz toto byli povídeli, řeck sa plac a řeckeni velice w zbraní. D. est in synagogae

řenil řeckoskejch, a za množe řeckini geonatym řeckem volali k P. Bobu.

fóz nomovali.

19. Řeckili řeck a řeck na řeckina, nepravodlivé sme činili, neprávost řeck

pačali.

C. si řeckis interna
li inuidere conas
aque duum & aui
ferre nobis fontes
graciar uta řeck
menta řeckia řeck
lato media.

D. si myslit k defi
at apka commun
tiois aā et inpe
nculo deditomis.

F. i. homini

ova in lingue řecky
louis oratione se
conciomis erat.

A. Gal. 105. 6.

Júdýts Kap VII. y VIII.

20. Tý, poněvadž jí milostný smiluj sa nad náma, a neb svým bitom
ponutí sa nad nepřárostami náslyma, a neoddanag významajících se těle
lhou, který teba nazná,
21. aby nepovídali mezi robaní : kde gest Bůb gejub?
- IV. 22. A když od týkto frifů zuronavý, a od týkto placív zemělený
byli mlčali.
23. když pozval Džiáš obléky řízama, povedel : Dobré myslí budete
bratří, y ja týkto pět dny očekáváme milostdenství od Pana :
24. nebo činad rozhněvaný své Sofona', a od chvílu měnu svému.
25. Ale gesty po pominutých pěti dnech neprigot pomoc, učiníme
tyto slova, které sje mluvili.

Kapitola VIII.

I. I. Júdýte, který chvíla se napsíše. I. II. je pochybujejm říejom domluvila
když na páte den Město poddati chvíli, 9. který napomnala aby na mi
článku lid potěšovali, a k trpělivosti přiváděli, 21. III. aby ja seba
Boha proslí, a řítel gej nemysličavah. so

I. I. Žalo sa, když byla uslyšala tyto slova Mózoma Júdýtha, který
byvala dcéra Alcmarowá, syna Idóxa, syna Vózeffa, syna Džiáša
syna Alas, syna Vannora, syna Ževedna, syna Raffayma, syna Lubo-
toba, syna Melchijasa, syna Čenána, syna Matamássia, syna Salathjela
syna Symonea, syna Ruben.

2. a muž gej byl Mandasses, který zemrel za dnu žatvi gac,
méněg.

3. nebo byl nel starost nad týma který si opír mázali na poli, a
prisko horko na blanu gebo, y zemrel w Betbúlij w Měste svém, a po
chování gest tam z otcu svýma.

4. Ale byvala Júdýtha pozostalá po něm vdoma, za tý idli guž, a
za něj Michajlo.

5. A na východních stanách domu svého učelala sedě tágňu gisbu,

w který z svýma dělnicemi byla býdela zapřena,

6. A magice na svém ládrově zíreni pái byla se postila po mšcejib
dneb životu svého, mimo svátkum Sobotník, a svátkum nových Aléjí,

7. mimo svátkum domu Jirahelšebo.

7. Elle byvala velmi frasného poledyu, který byl zanebal muž gesi -
mnobé bohatství, a čelad bogu, y vlaudrství plné z sfádama molů,

a z lada m q ovec.

8. I byvala tato w mšcejib velmi rozhlášená a neb mělník se byla
bála z Boží, ani nebyvalo kochy mluvil o ní slovo zlé.

II. 9. Tato protoj řež byla uslyšala, žež Džiáš prísobil, že po pátem dní
pominutém odda Města, pošlala k starším Kábri a Kármu.

10. I prispeli k ní, a povedela qim : Hake' gest ro slovo, k kterému privo
lil Džiáš, aby oddal Město když rýzim, gesty w pěti dnech neprispoli nam
pomoc.

11. I který sje my, který potusíugej t. Boža?

12. Nem tato řeč, kteráby milostdenství zýstala, ale rádnejg, kteráby
k niemu podpůdila, a přeslihot zazala.

13. Uložili sje my čas slítování fáne, a podle náli mřejf usporádá
li ře mu den.

14. Ale poněvadž trpělivy gest Pán, pro toto samé litigme, a odpustení
gebo z vyletima řízam zadržíme.

15. Nebo ne tak Bůb sa říz, galo clovel, ani k niemu sa nepospaluje, gafso
syn domela.

B. řeč notat (an.)
Bellarm. hi intra
Hant. & Jusob
15. generatioi Cap
ta rants řečenij:
cu udra Efr. &
Uarond. i. Efr.: 1
17. numerent, i.e.
inter eund. & fa
cobi saltem zo.
uino colligi pt
bene illa longe
antiquorum esse

C. grae. řeč řeč
et ita omnis leges
du et. Fulgentius
sentent Bellar.
Ierant. et alij
leg. em. řečit et
Trib. Ruben. Dex
Trib. Simeon. inf.
g. z. ne. Ruben
babuſtili alio.
Nomine Simeonis
ut ex Exod. 6. 14.
x. Par. 5. 3 pat.

D. 1. fame pro
Bathstine.

E. grae addit
& řeč

F. i. pro vestu
arbitriatu.

Júdith. Kap. VIII, y IX.

16. A proto ponušúme gemu duse nase, a z dušem ponížením postavte A sc. per sumis
tu, kde slúžime gemu.
17. ponížať me s pláčom Tánu, aby podľa mili frégu tak sramia činil
mlochentní syre: aby sme gato sa zarmulto fréco nase pre gejub pydru,
tak tak z našeg poníženia chválil sa možli.
18. neb sme nenašlečovali braci Otca našich, ktorí opústili P. Boba
swebo, a flanali se bôhom cizým;
19. za ktorí byť dany su na méc, a na lípeč, y na žánu frým ne
priotelom: ale my ginslebo Boba nemime mino' neho.
20. Dôsledníkme poformi potessu gebo, a myblevarat bude frém našu
strápenia neprieturu našich y poníženiat bude mlyčich zobanu, ktorí
ponížení proti nám, y zaháni gies P. Bùb naš.
21. A všiel bratre poniewaž ste my starší mezi lidom Božím, a na B. i. senioros su
nás zalečia duse gejub byť rec našu fréca gejub ofneličie, aby pamä
tali, že Otca našu poťusovali sa, aby sa ťušovali, gess by spravedli,
ne etiili P. Boba swebo.
22. Pamatá magu, gato Otca našu poťusovani gest, a prez nino C Gen. xxii.
ké zarmulti ťušený, priel. Doži zostal: D. sc. amplius
23. Tak Jzaát, tak Jákob, tak Moži, y Msciu, ktorí se libili Támu et magis.
- Bobu, pres mnose zarmulti presli verner.
24. Ale ty, ktorí poťusení neprigali z bojarlivosti Táne a fru netr,
perlivost, y potupu frébo ťamrania proti Tánu vyprivedli.
25. myplemeneny sú oč myplenvata, a oč žaduň zabyňuli. E. i. Con. 10. 9.
26. Photoz y my nepomstíme sa, za tito veci ktoré ttpíme.
27. Ale kdež pripisujeme toto trestáni ktoré sa nám príbodilo verner
y su menist bice Boži, ťorýma sa gato ťuzebíci tresseme na po
lýosteni a ne ē zatraenú našemu.
28. A porvedli gy Ozýas, y starší: Mscetj veci, ktoré sú mli,
mla verner sú, a nej. v vecach triyc zádneg sami.
29. Všiel protos. modli se za nás, neb jena ťvára a bôba bôgnáky.
30. I. porvedela gím Júditha: Gato to, čo som možla mluviti, pos
namate je Boži gest: I. expendere.
31. taktože to, čo som sporádala čini, ťušte s gess y Boba gest, a
modlite se, aby pérnu učiml Bùb ráčku mu.
32. dopte my pri bráni tegto noci, a já vči púgdem h z mojú ábrú: H. justæ antiquæ
y možlite je, aby gato se porvedeli na páty deň, myslével se P. Bùb gramicæ s. eccl
na lid ſivu Isyabelsku. I. nomen applica
33. Ale nesiem abyte sa my myplávali na mlu ťutel y až dočku
vám jaſe neozdním, mi ginslebo nás nebyva fronte modlitba za
mua f Tánu Bobu našmu.
34. A porvedel gy Ozýas kniža Júdith: Si spologem, a P. Bùb nás
gest ťebú na poníženiu neprieturu našich. A kdež se namrtili odčeli.

Kapitola IX.

- I. Je Júditha ťeba trápila, a ponížovala, 1. II. Je možla Boba za myloborení
bien y aby gy val ťelu ťebu premoci možla Doloferna. 2.
- I. Ktorí kdež odčeli, Júditha vepla do frégu modlitebnia: a kdež
na ťeba vzala ťineniu odčev, typala popel na ťivu klápu: y kdež ťeba
rozprostrela na ťem pred Tániem, volala f Tánu, kdež porvedela: I. Gen. 34. 26.
2. Tane Bože Otca mého Šimeóna, ktorí fy gemu dal méc f tre
tanu cizozemciam,

Júdith Kap. IX. i X.

- M. i. c. in ultro
 nem. fterý nafílnici^m zostali v tvéq postiorné a obnájili sŕchno hčinni na čom
 bu' 3. ďem gejib dal sy na lúpej, a dán gejib do ročená: y mſectu lúpej
 N. i. dina. na rozdelení služebníkom tým, fterý se pomstili pre tvrú lásku: prosím
 teba pane Bože mug spomoz mne rodové.
 A. sc. fauere
 abia post alia 4. Nebe ty sy učinil príony nēci, a po tých na ginsté sy nujšel^a: a to
 sa ſtale, čo ty byt.
 B. Exod. 14. 9. 5. Nebo, mſecty celi tvré botomeſu, a tvré ſuď položil sy v tvéq opatrnosti.
 6. Pobleom^b nval na roganisťe ležení Aſſyríjci, gako tev sy rácil ſe
 děti na roganisťe ležení Egyptíci, koiž za služebníkami týmna zbiog,
 my běbanali, duffaġci v rozech, a v konjoch ſvých, y množstvú boğov
 myb.
 7. Ale pobleoel sy na rogista gejib, a tmi zunovali gejib.
 8. Nobí gejib v ſluboſti byli, a modi prikyli gejib.
 9. Tak nech ſu, y týto, pane, fterý duffaġu v množstvú ſvém a v
 C. Baptis oblo
 mojoch ſvých, y v halapárdach, y v paracích, y v ſtrýčkach ſvých, y v
 ſtopigdeh iných fterý ja chvíala.
 10. a neneči, že sy tý ſam p. Bub nás, fterý fajzí rogní od počátku,
 a mäſs meno fan.
 11. Požoným pleca tvré gako od počátku, a poraz moc gejib ſtež moc
 tvré, nech padne moc gejib v hnevu tvém, fterý priſlibuģi, je ſvátnice
 tvré poſtiorná, a je ſtanek meno tvrého grussá, y je rozbážumečem ſvým
 voh oltára tvého.
 12. Vám pane, aby j. meiem gebo mafným odtorta byla pýcha gebo:
 13. Nas ſa ulapi j. ſydlama očiuv ſvých na mňa, a poti ſo ſtež píšte
 láſti mēg.
 14. Gag my ſtalost v ſrđi, abych ſe zapomňala; y ſylu, abych ſo pre
 mola.
 15. Nebo tato pamáka meno tvrého bude. koiž ruha ďem zruui ſo.
 16. Nebo nem y množstvú ſyla tva pane, ani v ſyle ſoniu vúlo
 tva, ani poſtny od počátku nelibili ſe tebe: ale pojmenovali, a ſubiech
 výdoby se tebe hbla pýcha.
 17. Bože Nebej, ſvoritelu mod, a pane všetkého Avorená, výšky
 mla bionu fterá prosím a v tvém milosrdenství ſúfám.
 H. partii.
 I. in religione
 & cultu tui 18. Rozpomen ſe, pane na ſmluvu týmu, a dag ſlovo do uſ. rojeb
 a v ſrđi mém rádu potvrd, aby ſum tñug v ſvatoſti tvéq poſtoř
 val. y mſecty poſane aby uznali, že tý ſi Bub, a nem ginstého mi
 mo ſeba.
 L. i.e. unguento
 mytino 19. Apitola X.
 M. Mitra Capitū
 et ornamentū
 N. lilia graue
 pſellia ſunt ar
 milla v. Colli
 ornamenta ſpē
 lilioſ contexa.
 I. Je Júditta koiž ſebe hránie ozobila myſta z Bethulj z ſenfu, I. II. ſe od
 ſtežarum ulapena privedena byla k Dolofernesovi, II. III. ſe on na
 tráji ſebe založil. 20.
 1. Alle ſtalo ja, koiž byla preſtala molati p. Bobu Iliejtha, mſala
 myſta, na fterem byla ležala rozpiština pred Pánem.
 2. Y zavolala ſiu Abru, a koiž ſolu ſe ſo domu ſvého myſtek,
 la ſe z odem ſulené, y myſteka odem ſdomu ſvédru.
 3. a myſla ſelo ſne, y pomazala ſe moſtu myſtonu nélmi výbomu,
 y rožesala mlan ſlam ſvég; a obecia ſeba ſo očemum rveſelosti ſvý,
 y obula na noži ſive ſtrencie, a myſala na ſeba ngramnice ſkriji myſky
 vane, y naušnice, y prsteňe, y zemſculyna ozdobami ſvýma ozdo
 byla ſeba. 21. Fteréq také Pán pridal tráju: neb myſteka tato priprama ne ſchlap
 nosti, ale =

Výdys, kap. X.

s činosti bývala: a proto ř. Bub tuto fráju na něj přisporil, aby
s neptironyanou fráju přej očima, mšecích se videla.

5. Někdo potož na svu abru lázníci aneb výzváním rýma,
v nádobu oleja, v gácmenných osúbu v sušných říku, v obledi, v
18/2, a gissa.

6. A když byli první k bráne Města, nastli Ozyássu, a starších Města
ocetávajících.

7. Který když jí byl viděli, polakany divili sa vělmij o gej fráji.

8. Mšafmimeneq když se jí nic neopítoral, pusili jí pře, gisti,
když povídali: Bub okun násob nech tebe dci milost, a fájdú rád,
du řeča tvého nech poslypi z své moru, aby mel steba kvalu heru,
salem, a aby bývalo meno tvoje v počtu svatých, a spávadlivých.

9. I povídali ty, který tam bývali, mšacij gđenjim slovem: nech se
stane, nech se stane.

10. Ale Júdytsa modlil se k P. Bohu, prosila prez bráni, ona, v lib
ra gej.

11. Ale stalo sa, když z hori býla gissa, ofolo' mykodu slunka, potla
li je s svu spěvare Assyrstij, v ulapili jí, když povídali: Odšud qí,
deš, aneb když qidess?

12. Která odpověděla: dcéra sem Židovská, proto som já usla od D. si Júdyts men
tváři gejib, nech sem budúci vci poznala. že vám daný budú na lúpej.
proto, že když nás zapomněli, nechťeli dobrou volně seba pododati, žeby
magit mobli milořdenství pred obličajem vassym.

13. Pre tuto pravu myslala sem sama v jete, když sem povídela: Túg,
dem pred kníza Holoferna, abyh gemu ozámla tágne vci gejib, v
abyh gemu utazala, galú cestu by mobel wegiti l nym, tak žeby ani ge
den muž neupadel z vrogstva gebo.

14. A když byli sýsali ty muže slova gej, byli klečeli na tvář gej,
v zeffrassenu bývalo v očích gejib, nech vělmij sa byli divili na fráju, qí.

15. I povídali qí: Zabránila sy život firug, proto, že ty taku rádu
nastla, abyh prissla k tám násennu.

16. Ale to neč, že když stát budess pred obličajem gebo, dobré tebe učiní
jvělmij vzdálená budess v řeči gebo. I vědli jí, e so stánka Holoferne
sorvěto, když jí ozámlili prvek.

17. A když byla vyslá pred obličaj gebo, kmed gest ulapeny v řejet
očáck Holofernes v niemu služebnici gebo: Kdoby zapovíděl lid Židón,

18. I povídali k niemu služebnici gebo: Kdoby zapovíděl lid Židón,
ky, který tak frájně žení magu, žebyšme zaslúžit za tuto bojovat pro
ty nyni reniceli.

19. Protož když videla Júdytsa sedicího Holoferna na námetku posy
telném. Který býval z sárátu, a zlata, v z smaragdu, v z ginsýb
fameliův dražich výtkami:

20. a když na tvář gebo byla poohlédla, pochlomila se gemu, když na
zem padla. V pozdních jí služebnici Holofernesovy, v rozklazu tání řečo.

Kapitola XI.

I. Je Holofernes když se opitorval Júdytsi o pýční prci výsleha z Betbulij, ona ge
mu poslala frájně roztáštěj. 4. II. Je roztášená byla pre mudrost, a když i.

I. Ledy Holofernes povíděl qí: Dobré wili bud, a neboh se v řeči tvéme:

A. i.e. saud cori
alew
B. kufannd tor
dealed
C. Palatse sunt
fines seu principes
Carus bos cibus
sens dehila ut
Sanctus legum
et custodiret.

D. si Júdyts men
titia est, eo scip
tura narrat
sed mendaciu
n probat ja.

E. s. u. amilla
f. seu tentatio
sa in leuti cer
tina.

Júdits. Kap. XI.

neb nátoj sem já neuškodil člověkovi, který chcel slížiti králu Habukabovi
nozorového. Z. Ale lid tvůr, kdyby nebyl zapovídal mňa, nebyl bych pozorníkem fo-
pigu nám. 3. Ale měl povědět mi, pre kteru příčinu oděsla by od vás, a libilo se
tebe že by přišla k nám.

A. d'ebellus hoc
perfecta & glori-
osa ratione cito
quidetur deus.

4. A pověděla gemu Júdity : Všysky slova děvčí tvé, neb budestli
následovat slova děvčí tvé, sofonálů vše učiní f. Bůb stebu. 5. Nebo jin gest Habukabonozor krále zemře, a živá gest moc geho, kte-
ra v tebe gest je trestání všech blížních svých : neb netolito lidé své
já gemu kře teba, ale já zvítata polné poslušné fu gemu.

B. i. toti mundo

6. Nebo já rozhlasuje všem tvém starot všem svým lidem, já oznamu-
no gest celemu svetu, že sy tý sam dobrý, a mocný v všechem králov-
stvíu geho, já naučení tvé možnosti všem svým fragičním já rozhlasuje.

C. sup. s. s.

7. Aniž to se netají, co mluvil křížový ; já to vídá, co sy rozhazal
aby se nájem stalo.

8. Nebo ažnád gest, že sna Proha násyho bráhama tak obráželi, že
rozhazal kře proptý svých lidu, že ho do ruk očka za bridi gejub !

9. A poněvadž veda synové bratrství je obráželi f. Proha svého, strab
od teba gest nad nýma.

10. K tomu tak rád na vás přísel, a od soboty vodi gůž mezi
vás penurou mrtvých sa počítají.

11. Naposledy to sporadagú, aby zabíjali sobytel svůr, a pili sén
gejub f. svaté noci s fána Proha svého, kterých aby se nedotykal přifa-
zal, Bůb, obila, vina, a oleja, tyto noci mysleli mynaložiti, a sén
sfrávit, kterých ani sükama neměli se dotykat : protož poněvadž
toto nečiní, qistotno gest, že na zátracení půgčí.

12. To když sem já služebnica tvá poznala, utěšla sem od vás
a posal mňa f. Bůb, abych tuto noci oznamila tebe.

13. Nebo já služebnica tvá f. Proha čím, já vás u teba : já vás
zat bude služebnica tvá, a slanat se budem f. Prohu,

14. a poněj mi, když jsem odplatil za bridi gejub, a když prigdem
oznámym tebe, takže já přes prostred Jeruzaléma povědem teba, a
budeš mít mšicek lid výrážitko, gato orce, které nemají řasy, a
aniž gedem pes stěpat nebude paroty tete.

15. nebo tuto noci pověděnu fu mnic, kře opatrnost Boží.

16. nebo tuto noci pověděnu fu mnic, kře opatrnost Boží.

17. A poněvadž sa rozhíval f. Bůb na vás, poslal sem, abych
tuto noci oznamila tebe.

18. V libili se všem tuto slova Holoférnesovi, já služebníkem geho,
a dívili sa můrosti gest, a ponědali gedem f. Strážemu :

19. Nemí také žení na zemi v posledu, v kráji, a v rozumegreči

20. A pověděl gy Holoférnes : Dobré učinil Bůb, který teba posal
pred lidem, aby ho ty dala do ruk násých.

21. A poněvadž dobrý gest sibi tvůr, gesty my to učiní Bůb tvůr,
bude já Bůb tvůr, a ty v domě Habukabonozorem velítá budeš
a meno tvé po všechem žemí slavné bude.

H. triumpha,
bundi putabat
holop. ad h. id.
intelligebat in
umpatis & su
quidetur.

I. j. mortuus:
qua deinceps obi
et molestus.

Júdyta - Kap. XII.
Kapitola XII.

I. Je Júdyta, když na níjto počlánku Holoférnesového venučená byla, donale
mí obřala, aby vlastné počíti ujívala, a v noci za modlitbu vyjcházat
mohla: I. II. Je na štvrty den, když do kostnice přivedená byla pred Jolo-
férnesem žedla, a pila: III. Který když z její lasky zapálen byl, vělmaj ſa
opil. 16.

I. Tedy rozházel ji Holoférnes, aby tam mohla, že složené byvali po-
číti gebo, a rozházel, aby ona tam zůstala, a uložil coby ſa qj-
melo řati z kostnice gebo.

2. Kterému odpovídela Júdyta, a povídela: Než nebudem moct A. Scandalis ex
gěti styc̄to počíti, ſtere přikazujem abý jiné dávali ſebí na mňa ne
prysel trich a. ale styc̄to gěti budem ſtere ſem ſebe priněšla.

3. Kterého Holoférnes pověděl: Jeſly nebudu ſtacit tuto, ſtere ſy ſebí
priněšla, co učinim tebe.

4. A Júdyta pověděla: Živá gět ducha tvá! Paně můj, že nestřábi i. per tua me
mi mřížky, tito služebníci tvá, do ſtu neuzim ſ. Bub ſme řuſi me ty-
vou ſtere ſem myslela. V měnou qjí služebníci gebo do ſtanfa, do
ſterebo byl rozházel.

5. A když vzbázala, prosyla, aby ſa qjí dala ſloboda, aby v noci, a
pred ſvitáním mohla vzn vzbázati modlitse, a proſit ſ. Boža.

6. V rozházel ſem říkem ſvým, aby tak, jakub ſe qjí libilo, vzbázala
zala, a vzbázala na počlonu Boža ſvěbo za tvý dny.

7. A byla vzbázala, v noci do ſotini Města Betbúlij, a ſeby ſebe C. i. abluēbat.

umjivala v itudni vodném.

8. A jak byla vzbázala, modlivala, ſe f ſánu Božu Vzrásťemu
aby napravil cestu gej na výložení lidu ſvébo.

9. A když byla vzbázala, cesta byla zůstarala v ſtanfu, do ſtu nen
zala počíti ſvou veier.

II. 10. A ſtalo ſa, na ſtvrty den udešel kteřemu Holoférnes ſlužebník ſom
říjym, a pověděl f Wagaóni ſom oruji ſvému: Si, a povolaj tu Židón,
tu, aby dobrovolně přivolila bydleti ſemnú:

11. nebo ſpatná ſe gět u ſyřských, když ſeňa výsmijará muža, když
to ūni, aby ona nevíma qifla, od něho.

12. Tedy wessel Wagaón ſe Júdyti, a pověděl: Než ſa neboži do,
bra ſeňa věgti f ſánu mému, aby v počestnosti byvala pred ným,
žeby ſedla, ſ ným, a pila vnu z věſelosti.

13. Kterému Júdyta odpovídala: Která ſem já, aby ſe vzbázala
ſánu mému.

14. Říkalo to bude pred očima gebo dobrého, a vzačného utiným.
A to foliv - ſe genu libit bude, to mňe mře vzačné bude po mřížkach -
vlnach ſvota mře.

15. Vzala, a ozáobila ſeby z očemi ſvýma, a když vzbázala ſtala pred ným,
v ſeby. Zde ſtalo Holoférnesové počnulo ſa: nebo byvalo zařazat na žá
do ſeby.

17. A pověděl qjí Holoférnes: pi včil, a ſeď ſclu v věſelosti, neb ſi na ſi
la mříž pred ným.

18. A pověděla Júdyta: Budem pit fanę, neb zvělebená gět ducha má
nadejšíky a ne mře.

19. Vzala, a ſedla, a pila pred ným, ſtach ſe, ſtere qjí byla připravena, F. i. in illa ce
mila ſlužebníca gej. Holoférnes ſe ný, a ſil vnu vělmý mnogo; foliv ſvý.

20. V věſelosti zůstal Holoférnes ſe ný, a ſil vnu vělmý mnogo; foliv ſvý. na v ſeby.
neb ſi pil za žinetu ſvý.

ruato atq; ut
impedit ne con
fuerat deus qd
per me facere de
creverat

D. gracie Bagu
as pro nomine
designat apud
Pardas Eunn
et us, pra late
ris in aula do
minans

E. gracie manu
care & bibere.

Judith. Kap. XIII.

Kapitola XIII.

- I. Je Juditha fóz se pomohla k fánu Bohu protala slamu opilého Holoférna, a k svým městánom Betulij, regnissa. II. Je quib napominala, aby k Bohu děkovali. 14. II. Je qu Ozias, v roční obváliš z. III. Je se ubýval polatal fóz všecky slamu Holoférnejmu. 27
- I. Ale fóz byl večer, pospíchal sluzebnici gebo na svého bospodi, v pozaváral Macao ewre gisbetné, a odesel.
2. Nebo byvali rossci gusovany od svána:
3. a byvala, Juditha jama v gisbe.
4. ale Holoférnes byl ležal na posteli, fóz pre velké opilstvo spal.
5. V. povídela Juditha sluzebnici své, aby stála vénku pred gisbou, a pozdrovala.
6. V stala Juditha pred postelu, modlily se z slama, a spotřebovaly své výšky v milcání v čisti.
7. fóz povídela: Poslyš mňa pane Boje Jirahelský, a potléčni, v této hodině na slunci všich, aby s, qakdy sy přišel, Město tvoře Jeruzalem se požávátel: a to, co sem myslila věřit, je říkce teba se može stat, výkonam.
8. A fóz tota byla povídela, přistúpila k slápu, který byval při slavné posteli gebo, a meč gebo, který na slápu priwahang byl vysal, rozma zalo. A fóz ho byla vynala, ulapila slíčku slami gebo, a povídela:
9. a uderila zpátky na hřív gebo, v odtala slamu gebo, a slála všecky posteli gebo, a vynalila tělo gebo bez slami na zemi.
10. A po malem času vysila vejt, a dala slamu Holoférnesovu slábu, žebnici své, v fazala aby qu vložila do kapsy gebo.
11. A mýšli sva, podle obýcaja svého, qakost na modlitbu, v prosili vogniště ležení, a fóz qipli opolo dolinu, přispali k bráně Městské.
12. V povídela zdaleka Juditha Jirahelskou na zdán. Dělalit běha.
13. V povídela zdaleka Juditha Jirahelskou na zdán. Dělalit běha.
14. V říklo fa, fóz byli vyspalí muže slási gebo, zamolali staršich města.
15. A zbebbi se k ní myslí od nag, menšího až do nag, většího: neb ramenývali je qu myslí neprýde.
16. A fóz zazáli předla zbebbi se opolo ní vyslal: ale ona fóz vyslala na vysly mýste, roztajala aby mlčali. A fóz byli rossci mlčali.
17. povídela Juditha: Chválte fána Boha násybo, který neopustil tych, který v nebo výfagú:
18. a říkce mná na své sluzebnici vysplnil milosrdnostvi své, který zabil domu Jirahelskemu: v zabil říkce ruku mu nepřítela lidu svého této noc.
19. A fóz vynala s kapsy slamu Holoférnesovu, utázala qym, fóz povídela: Hale slama Holoférnesovu knížata vyslať říkce, v Hale všecky posteli gebo má který byl ležal v svém opilstvu, kde říkce ruku žení prorazil bo Pán Bůb nás.
20. Hale živo gest ten fán, neb mná zahránil ďábel, gebo, v fóz sem odtuato qysla, v fóz sem tam byla, v fóz sem se odtuod narvala, a nedopustil P. Bůb sluzebnici své pospíchnuti ja, ale bez pospínku mi bricha narvali mná k vráni rádostnú pre výtažství gebo, preugití mé, v pre oslobolení wasé.

S. i corrobora.

A. precus autem
natus fuit etiam
perpetuus, qui per
genitum deum, quia
debet et bre-
vior

B. u' e' luto de
rect in terra,
ut mare fugen
tib' horro in
centur et turbat
tunc per casuare
in aspiratione
C. qua libos ante
tulerat, ut ait
greco,

D. id est timebat
ob nimia me-
ras desparan-
tes.

E. quod cum
et proad corpus

Júdyth Kap. XIII. & XIV.

- xi. Chrámu vzdávaly gemitu své, nebo dobrý, nebo na měly milostí.
dělání gebo. S. Ad. 105. 106. 1.
- xii. Ale vyskyt se potlonili fánu, povídali f. q. Požehnal teba
v. Bůh z moci své, nebo stře teba na mě obrátil nepřítelů násých.
- II. xiii. Ale Džiáš knížka lidu Izrahélšteho, povíděl q. Požehnana s
tj. Ječo od f. Bóba nag. vyskyt, naděsaký žen ginsé na ženi.
- xiv. Požehnany f. Bůh, který stře tebe, v žem, stří se na ženi.
- xv. nebo dnes měno mě řek zvolebil, zebý chvála tvá nemysla
z ust hroby, stří památku budú na moc fána na mě, poslovadž s
s neodprůstila iusli tvé pře úzkost, a sušovámi potolená měho, ale
s spomoka upadu před obličagem Bóba násky.
- xvi. A povíděl vyskyt lid: nech se stane, nech se stane.
- III. xvii. Ale Achyor fóz byl zamolany prissel, a povídela gemitu Júdytha:
Bůh Izrahélšte o střem jí ty svědecni mýdal, že sa pómstí z mých
nepřítelů, on blamu stál vyskyt nevěrných kteří noti z mojma
růzami.
- xviii. A aby mědel, že řek gest, kde tu gest blanya Doloférnesová, kte
ry z opomízenosti pyci své, f. Bóba Izrahélšteho zapomněl, a tebe
míti hroby, povídají: Kdož ulapen bude lid Izrahélšte, rozlazim
aby dotk tvoje prebodli inecem.
- xix. Ale fóz mýdel Achyor blamu Doloférnesovu od strachu po
lataji upadel na svu tvar na žem, v zámolela duska gebo.
- xx. Ale potom, jak prissel k sebe poyskleny, upadel k nosám Jú
dythi, a pošlomil se q. v povíděl:
- xxi. Požehnana s ty od Bóba tvého m lážemi stánku Jakoba,
mém, neb měny vyskytym Národem, který slíssat bude měno tvoje, vele
bit sa bude f. Bůh Izrahélšte stře teba.

Kapitola XIV.

- I. Že Doloférnesovu blany na zed města Bettulij zanesly, 1. II. Že Achyor
se dal obrezati. 6. III. Že se jede na Assirský oborli; Který fóz ubie
li Doloférnesa zbrutti, mrtvoho nastí, a z náramník strachem sa po
latali.
- I. Lébou povídela Júdytha k vyskýtemu lidu: Vlystite mňa bratře;
zavést blamu túto na zdi nasté:
2. a fóz vyskde slunto, nech vyzme gedentajdy zbrojovu, a vys
dite z náblosti, ne qatobyste dolu' qissli, ale qatobyste na výc obo,
riti se měli.
3. Žeby potrebova bude, aby spěcháre běžali k Hágtmanu svému zby
diti so bitti.
4. Za fóz Hágtmane qejch poběja k stánku Doloférnesovému, a
nágoù so bez blamy m svého frimi zvaleného, strach na mých padre.
5. A fóz pojďte je utefajú, běžte za mýma bezpečinc, neb f. Bůh
qib pošlape pod nosama vassyma.
- II. 6. Iedy Achyor fóz mýdel moc stří učinil Bůh Izrahélšte, fóz za D. alina manu.
nechal ctyčag pochánsky, uveril m Bóba, a dal obrezati tělo neobrezat E. Q. est aggregatus
nebo, j. připraven geste k lidu Izrahélštemu, v vyskyt potomci rodini. e. di. dispensatio in
gebo až so vyskytym dnia.
- III. 7. V ned qat sa rozsvětlio, vyskytli na zdi blamu Doloférnesovu, a vysk
dilem gedentajdy muz zbroju svu, v myslí spewelikym armu
tem a vyskýtem.
8. Kdož to vyskýli spěcháre, běžali k stánku Doloférnesovému.

S. et hebraismus
q. d. pro eo quo
n' peperisti.

A. graue defens
id est deligatio
annus passus
est statim.

B. sc. ad verum et
sunt pugnare
C. impressione:
nolubat enim iude
os in Assiria et
fliger auctoribus
mors Doloférnes
notar fuerit et con
seruanda inveniret.

D. alina manu.
E. Q. est aggregatus
e. di. dispensatio in
lege Det. 29. v. 3.
propt. insignis pro
filiis deinceps pa
tentia et propria-

Vídny. Kap. XIV. i XV.

F. perstrenut
G... dnuis

9. Ale této čterý v řádu byvali fóři myslí a predečovitma gizbi
fóři brmot činili, aby so zbudit moři, respotognost z remeslem byli vý.
myleti, žeby ne od zbudujicich, ale od brmot činjicich. Holofernes je
prebudeť mořel.

10. Nebo žadouj nesmíl gizbu knižata s Assyrského stlučením, aneb
recházanim otěvriti.

11. Ale fóři byli príli gebo Hágmané a predny fomorici, y iriscy star
ky móglia Assyrského krála, ponečeli fomorijem.

12. Vedeťte, a prebudeť bo, nebo myslí fóři výlegli z dyr svých, smeli
nás porolati do bitti.

13. Tedy fóři vespel Wágao do gizbi gebo, stál pred zášteru gebo, a
pléškal, z rukami jivima: nebo sa on dominal ze on i Vídnytu spi.

14. Ale fóři žadouj bytanilejciho z ussana nejtil fóři se přiblížil
zášteri a požáreli gu, a fóři videl telo mrtvé bez hlavy Holoferne
souc v své firm usmíte že leži na zemi, zmolał hlavou velikym, fóři
plakal, y odem své rozhazal.

15. A fóři vespel do řádu Vídnyti, nenassel gu, y myšlouc weit
lidu.

A. Limil im
maj. fuit in
domo x Regno
Siebold mulier
illa Gabrea for
tis conterent la
put serpentes
in B.V. Maria

16. a poropel: Jedna žena Židovka učinila hánbu v dome a kia
la Habušodonozora, nebože Holofernes leži na zemi, a hlava gebo
není na mem.

17. Když to svysali predne knižata Assyrské roztrhali vesci odc
mi své, a neznehodlna bogáčivost, a řeck padel na nich, y řeča
gejus věl my ja zarmútili.

18. I stál sa trýt reprimovaný v móglu gejub.

→ Kapitola XV.

I. Je Assyrský fóři řomili řidu vesci venu fóři pozancibárali utéflí.

II. Je řidce fóři zbrali věl my mndé lúpež obotauki sa: s. III. Je řidu
od vstupa a od řidu požebnám došala, y Holofernesovi lúpež gí vali.

III. A fóři bylo ustysalo vesci móglu je vžali řanu Holofernesovi,
upla od nich smělost, y řada a fóři od řamého řitabu, a bogáčivosti
nosili ja, na pomoc utekání vžali,

IV. tak je žadouj nebyl mluvil z svým blížním, ale fóři nadříldi
hlavu po opuštěných řeckých vesci, pospíchalci od řidu ugjti,
o řemjet řívali zbrojny na nich řidu, fóři poutekali po cestách
polných, a po chodníkoch vesci.

V. 3. Protož fóři videli řionové Vrabčelství, že utekagu, gisti za nýma.
I gisti řolu řtrubení, a mrestaním za nýma.

VI. A peneváoz Assyrský porozbíhavý, fóři byli utekali řolu ři
sem padali: ale řionové Vrabčelství v gedniem říse fóři řomili, mscich
byli řubali, řeckých byli mořli na gisti.

VII. Hotož poslal řyzais poslu po mscich Městech, a řagináoz Ři,
rabčelství.

VIII. Řehoř řajdá řagina, y řajdé Město, fóři vyskalo zbrojnych mladen
ců, poslalo za nýma, a řomili gisti, mečem, dotudby nepřišli až ř řonu
svých gisti.

IX. Ale gisti, který v Betrůly byvali, mresli do řádu Assyrských,
a lúpež, který byli zanecháli Assyrský fóři utekali, potrali, y věl my řeba ob
řajdli.

X. Ale tuto fóři zwítajili, navrátili sa do Betrůly, vesci, co gejus
byvalo přinesli řebu, tak, že nebyvalo pochu řobjsta, a řomad y mseli.

B. chodau ma
stabant řeu ca
cebant.

C. ře. onerati
giasi sitati

Výroček Kap. XV. a XVI.

gájích domácností statkům jejich, natožitko, že od našího mohutného až do našího
následujícího výročího dobať zůstali s jejich lúpeží.

III. 9. Ale Jóachym⁹ naš mýslí sám, z Jeruzaléma přišel do Betrúlu žen.^{D. sic sup. C. 4. v. v.}
Někdy slyšela staršina aby mohl Júdýtu.

10. Která když byla myslí k němu chvalíku vyslala jedním hlasem
když povídala: Ty jsi sláva Jeruzalémka, ty jsi veselost lidu Yzrahelyho,
ty jsi uctivost lidu našího.

11. nebo jsi učinila počlověcky, a posylalo sa fréto tvoje, protože jsi
mlonala čistotu, a po tvojem mužu, qinského, jsi nepoznala: protože
ručka Boží posylala teba, a proto požehnaná budeli na vše.

12. A povídala myslí lid: Nech se stane, nech se stane.

13. Ale ja trýcem dny, sotva zebrané fu lúpeží Assyrských od lidu
Yzrahelyho měla, které se byli naši že su Holofernesové obvázání.<sup>E. gracie dicit
concupiscentia faciem
nas ad Hyrcas
in manus et co
ronaste fidei
us arcilla.</sup>

14. Ale myslí měla, které se byli naši že su Holofernesové obvázání.<sup>E. gracie dicit
concupiscentia faciem
nas ad Hyrcas
in manus et co
ronaste fidei
us arcilla.</sup>
Dali Júdýtu, z zlata, a z stříbra, a z oděvního, a z druhých fámení
z ženských nábytků, a myslí su dant jí od lidu.

15. I myslí lid byl se radoval, z ženami, z stánnama, z mladén
cama, a z našiogami budebnímia, a z bárfama.

Kapitola XVI.

I. 1. Díky písni Júdýtu pre myslí: 1. II. o lidu, které oběti obětorval společná
jm.: 22. O lúpeží Holofernesové Júdýtu 23. III. Je v čestem životě
zemřela, a den rokoto rotažitva uslyšení říká světla a slunce 29.

I. 1. Tedy spívala tuto písni fánu Bohu Júdýtu, když povídala:

2. Počnite a fánu na bubnoch, spíráte fánu na cimbaloch spímag.^{A. supple psallere.}
te genu novou chválu, volebte, a na pomoc voláte meno gobo.

3. Fánu který poráží možnou, fánu gest meno gevnu.

4. Který položil možná ležení své mezi lidem svým, aby nás my
slobodil z ruk myslíkých nepřítele našich.<sup>B. i.e. proptul
& protulam</sup>

5. Přišel Assur z hor od půl noči v mnázavu fáli své: kterého =
mnázavu zastavilo potoky, a fáne gejub přišly dolů.

6. Povídél že zapálí meze mé, a mladenců mojich že pozabíja
meum, že sví me da na lúpež, a fánni sp. všezenia.

7. Ale fánu myslíků porazil⁵⁰, a odvzdal ho do ruk ženi, a
prchla ho.

8. Nebo nespádel mocný gejub od mladencův, ani synové, Tytan
nezabil⁵⁰, ani myslí obrové nepostavili se proti němu, ale Júdýtu
scera Merari s frásu, tváni své zahubila⁵⁰.

9. Nebo seba myslíla z oděvu mořského, a oblékla se do oděvu ve
seloti v rádioti svým Yzrahelyho.

10. Pomáhala tvář svou z masty, a spolu splétala vlnu své prishodné
z upletkem všechny, vzala svati na seba nové aby ho oflamala.

11. Černou gejub ulapili oči gobo, frása gejub ulapila dusu gobo,
otála metem fánu gobo.

12. Polatati se Perský, stalošti gejub, a Mecští, smelosti gejub.

13. Tedy myslíků možná ležísta Assyrských, když se utazali po
mízeny moji⁵, který byli uschlí v zázni.

14. Druhé dímete prerazily qib, a qafé seti které utazagu pozabili⁵.<sup>G. persequentes ip
so.</sup>
qib: zahynuli v bitce před tváří fánu Bohu mého.

15. Písni spímag fánu, písni novou spímagem Bohu našemu.

Júdýš. Kap. XVI.

16. Adónaj pane veliky sú ty, a močny ro syte tvé, a fterčho žádny premoci nemocí.
- H. Gen. I. Ad. 32.
- I. Superbi cù fu
z opib, ce
terminabut.
- L. i. contrá.
- M. græc' Mure
A. græc' Et fenu
et in domo vni
fui abr. Cento &
gong, Clarus
dys. et Confessio
in domo. Manefus
vix fuit, le
tis. Ann. Hor
tua et. v. Unive
pot. horum vire
eius gratia, ibi
descendi n. aliud
eo post debellum
holofer superste
runt.
- B. græc' ador.
Sustribut bona
vra ante mor
ten propinquu
bus.
17. Nech tebe slúži fajzé Amorem tvé: nebo sú posvedel, a stalo sa: po
stal sú ducha tveho, a svorene sú nem, kdo by proti mi blasú mému.
18. Dori od gruntu posibovat sa budú z modama: stali gať rôzne
rozplivat se budú pred tváru tvú.
19. Ale fterý je teba bogá: vely budú u teba ro veselém.
20. Béda narodu fterý poskáma proti narodu mému: nebo
- q. Búť všemotuji pomstít se bude nad mym, na sídny den naršíme
wat gub bude.
21. Nebo očeri dá, a černi na tela gejeb, aby sa páli, a cítili až na
vieto.
- II. 22. I stalo sa potom, vysiel hľad po mifážtriu gisel do Jeruzaléma -
flaniati se k Božiu: a hned gať sa očistili, obetovali vysieky obeti za
palme, a libi, a záslibi sive.
23. Ale Júdyška vysieky násrože rogánste Žolofernesové, fteré
qy dal hľad, a záfferu, fterú ona sama byla vzala s pôsteli gebo, vovo
vala na výčer zapomenutí.
24. Ale hľad byval vesely, pred svatym mifém, a za try Mésye ťaďot
toto mifážtriu držali z Júdyštu.
- III. 25. Ale po tych dňoch gedentajoy se naratil so domu svého, a Jú
dyška velita zôstala v Betru, a v vysieky zemi Izrahélitig výlmy
šmalitebná.
26. Prvála také k Čnópi gej pridaná čistota, tak je nepoznáva
lá muža po vysiekych dňoch životu svého, od toho času gal zénrel Ma,
nášes muž gej.
27. Ale v dňoch svatencích byla vychádzať z veliku slávu.
28. A bydela a v dome muža svého za sto, a pet rokov, a ibnu
svú oslobočila a zénrela, a poctovana gest z mužom svým v Betru
li. 29. A oplatával gisel vysiel hľad za sedem dní.
30. Ale prez celý čas života gejho nedalo kdo by nespotknost ci
mil hľad Izrahélitemu, a po fini gej za mnohé roky.
31. Ale den svatencich toto mifážtriu od Židov sa bere do počtu
svatencich dňom, a hľad ja od Židov od toho času až do dnešného dňa.

Seniša Číster.

I. Št. apitola I.

- C. id est dñi his
tas. pio. Vide
Chronol. indexem.
- D. hebr Metropolis
sue Reg. Caput.
- E. st. II. 348.
ant. C. 519.
- F. Servis.
- G. hebr. Satrapis
- H. i. Splendor
- I. Je dñsverus aby utazal slávu svú, výlmy náhládnú božinu orhal, a II.
je královna Wášti posolana príkri reštela: 10. III de protò gisel
odčnala, a občiny rózaj rozhášila aby manželi manželom sávali utirost.
- I. Ba dñu sláta dñsvera, fterý královval od dñy až do
zemí Muryneg nad sto, sedem, a dwacet kráginamia:
2. fdy sedel na stoliu královstvá svého, dñzan Město bylo poča,
tek královstvá gebo.
3. Ichol na treći Rok královstvá svého: udeľal prevelitú bož
tinu vysieky hinciatom a služebníkom svým, naq. synegsým fériím,
a slannym Měsíčym a Vrácnym fragui pred sebú,
4. aby utazal božatstvi slávi královstvá svého, a vclifost, a
poctivalu moi své, za slúby čas, totižto za sto, a osmdesiat dny.